

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 190. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613382112/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Dødes Bryst blev knuste i Kisterne, hvilket lydeligt kunde høres i Kirken.

»Det er de Mægtiges hemmelige Tanker,« sagde pludselig en høj Røst, »hvilke have faaet Vinger, og flyve fortærende gennem Verden, men tilsidst vende de tilbage, og sætte sig paa det Bryst, hvorfra de udgik, og trykke det, saa det knuses til Støv.«

»Til Vaaben, til Vaaben! til Kamp mod de Rovdyr, der sønderrive Folkenes Indvold!« raabte en anden Røst endnu højere, end den første, og nu rørte de gamle Landser sig paa Gravene og i de mørke Kroge, og det sukkede i Dybet, og af Jorden kom knuste Hoveder frem, af hvis Vunder dryppede Blod.

»Vi ere de Mænd, hvis Navne aldrig forglemmes,« hviskede en Stemme fra en af Marmorkisterne. »Længere skal den forstenede Musling i Biergenes Indre vare, end de Navne, for hvilke I bortgave Eders Salighed,« raabte igien den anden Røst.

Pludselig troede Adalbert at befinde sig under Jorden i Kosciuszkos Capel, hvor Leontine igien knælede, og hvor han saae Helten staaende i fuld Rustning paa sin egen Liigkiste, hvorfra han rakte ham sit store Slagsværd. Da Adalbert vilde gribe det, svævede et Billede frem af Krogen, i hvilket han gienkiendte sin Fader, der hævede Fingeren advarende imod ham; men nu reiste Leontine sig pludselig, heftede sine klare Øine paa ham, og rakte ham Haanden med de Ord, hun havde sagt i samme Nat: »Vi ere evig forbundne.« Derpaa trykkede hun et Kys paa hans Læber, som han følte i sin inderste Marv, endelig istemmede hun den berømte Folkesang: »Endnu er Polen ei forloren,« og det var ligesom et usynligt Chor i Luften understøttede hendes Røst. Derved vaagnede Adalbert, men i det han tænkte over sin Drøm, hørte han endnu en svag Gienklang af den Melodie, der i Søvn havde tonet for hans Øren. Forundret sprang han op fra sit Leie,